

FinnCup-vuosi käyntiin Kokkolassa Tiirujen vahvassa otteessa

Pasilan rautatieasemalla oli viime lauantaiamuna poikkeuksellista säpinää, kun 26 tiiraa hyppäsivät junaan matkatakseen kohti kauden ensimmäistä FinnCup-koitosta Kokkolassa. Joukossa oli useita konkareita, mutta myös aivan uusia hyppääjiä, joille kisamatkalle lähtö oli erityisen jännittävää. Valmentajien Sadun, Jounin, Nooran ja Seelan avuksi matkaan lähti ilahduttavan runsaslukuinen joukko vanhempia, joista myös osa oli ensimmäistä kertaa mukana kisareissulla.

Koko porukasta huokui positiivinen kisatunnelma. Se alkoi kuitenkin haihtua, kun VR ilmoitti junan myöhästyvän yhä enemmän ja enemmän. Ehdittäisiinkö ennen kisoja verryttelemään lainkaan vai lähdettäisiinkö niin sanotusti kylmiltään kisaan? Mutta ei hätää, Satu ja Jouni keräsivät tiiraparven kokoon ja vetivät kunnon alkuverryttelyn penkkejä ja käytävätilaa hyväksi käyttäen. Tämä tapahtui jossakin Pännäisen ja Kokkolan välimaastossa. Aamujumppa teki hyvää myös meille vanhemmille - tosin me jätimme ne käsinojiin nojaten tehdyt vatsarutistukset jostakin syystä väliin...

Juna saapui kuin saapuikin Kokkolaan siten, että kaikki hyppääjät ehtivät käydä läpi kisaohjelmansa ennen varsinaista koitosta. Vanhemmat ryhmittäytyivät kameroiden kanssa hyppyaltaan ympärille jännittämään tiirujen suorituksia - ja se kannatti!

Kisat alkoivat alle 9-vuotiaiden tason 1 ja alle 11 vuotiaiden tason 2 yhden metrin kilpailuilla, joista ensimmäisessä Riina Tuominen ja Eemeli Koutajoki hyppäsivät kaksoisvoittoon. Alle 11-vuotiaiden tason 2 voitti Eerika Repo. Alle 11-vuotiaiden tasolla 1 Tiirat nappasi kolmoisvoiton järjestyksessä Reeti Lehtonen, Ellen Ylätalo ja Aino Toivonen. Yhdestä metristä hypätty taso 1 yleinen päättyi sekin Tiirujen voittoon, kun Ilona Askolin nappasi toisen FinnCup-kultamitalinsa ja kolmannelle sijalle nousi Amanda Oinonen. Tasolla 5 (3 m) hypänneet Sofia Slöör ja Ruska Lehtonen kokeilivat uusia hyppyjä ensi viikonlopun SM-kisoja varten ja ottivat kaksoisvoiton.

Kuva: Taso 1 yleisen palkintojen jako: Ilona ensimmäisenä ja Amanda kolmantena

Tärkeämpiä kuin mitalit olivat onnistuneet suoritukset ja ne iloiset ilmeet, kun valmentajan ja vedestä nousseen uimahyppääjän katseet kohtasivat hypyn jälkeen: harjoituksissa opittu asia oli pystytty toteuttamaan myös kilpailussa. Yhtä tärkeää oli yhteinen hetki mahdollisen epäonnistumisen jälkeen ja päätös siirtää katse kohti seuraavaa hyppyä.

Lasten into on meille vanhemmille ainainen ihmetyksen aihe. Miten he jaksavat junamatkan ja kisaohjelmien jälkeen vielä peuhata vedessä pari tuntia? Sama ihmetys suuntautuu valmentajia kohtaan. Mistä löytyy se virta hukkia omien suojattiansa parissa ja lisäksi tuomareina läpi koko

päivän ilman kunnon ruoka- tai kahvitaukoja? Sen sijaan me vanhemmat ehdimme kannustuksen lomassa pulahtaa uima-altaaseenkin. Vesijuoksu ja uinti virkistivät kummasti ja korvasivat ehkä ne aamulla väliin jääneet vatsalihasliikkeet.

Illan hämärtyessä tiirajoukko oli valmis ottamaan suunnan takaisin kohti kotia. Junassa vauhdikasta menoa kesti kolmisen tuntia. Hittinä piilos-leikki leikkivaunussa. Enpä ole kyllä ennen tajunnut, että yhdessä junanvaunussa voi olla niin paljon hyviä piilopaikkoja. Lasten meno alkoi kuitenkin kummasti hyytyä aika pian Tampereen jälkeen. Meidän vanhempien meno oli hyytynyt jo Seinäjoen kohdalla...

Saavuimme takaisin Pasilaan myöhään illalla. Aamun säpinä oli vaihtunut väsymykseksi ja kaipuuksi omaan sänkyyn nukkumaan. Mieli oli kuitenkin iloinen, sillä jälleen oli takana yksi onnistunut FinnCup-kisamatka: runsaasti onnistuneita suorituksia sekä iloa ja naurua - ei vain tiiralaisten vaan myös muista joukkueista saatujen kavereiden kanssa. Meillä vanhemmillakin oli hauskaa ja aloimmekin jo miettiä yhteistä FinnCup-kisamatkaa Ouluun toukokuussa. Kiitos kaikille pienille ja isoille tiiroille, valmentajille ja vanhemmille!

PK2-ryhmässä hyppäävän Eerikan äiti Karoliina

Kuva: Häätä keinot keksii: Verryttelyä junassa

Mitalitilasto: 5 kultaa, 3 hopeaa, 2 pronssia